

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНИТЕ
И КМЕТСТВАТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

29 АПРИЛ - 6 МАЙ 2020, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 132, (1205) ISSN 1310 - 9693

В Монтана

МБАЛ "Д-р Стамен Илиев" има пълна организация за лечение на пациенти с корона вирус

В МБАЛ - Монтана е направена пълна организация за лечение на пациенти със съмнения или потвърдени с корона вирусна инфекция, заяви изпълнителният директор на областната болница г-р Тони Тодоров.

Има обособен триажен кабинет, оборудван с рентгенов апарат и възможност за лабораторни изследвания, през който преминават пациенти преди да бъдат настанени евентуално след това за лечение в някое от болничните отделения.

Обособен е сектор към инфекциозно отделение с 14 легла, с изградена кислородна инсталация и отделни боксове за лечение на пациенти с Ковид -19. При необходимост може да се ползва и останалият капацитет на инфекциозно отделение от още 22 легла, както и легла в други отделения, определени със заповед на министъра на здравеопазването.

На територията на отделението по урология, което е с временно преустановена дейност, са изградени 4 броя реанимационни поста, напълно оборудвани с реанимационни легла, респиратори, перфузори и всичко необходимо за лечението на тежко болни пациенти, нуждаещи се от белодробна вентилация. Предвидена е възможност за още два такива поста, ако се наложи.

Болницата има резерви и възможности, които бързо биха могли да бъдат включени при хипотечно неимоверно усложнена ситуация в страната вследствие на пандемията, увери управителят г-р Тодоров. Той съобщи, че допълнително още 6-ма са заявили желание да работят като санитарии при необходимост, по обява отпреди седмица. Отзвояли са се и двама доброволци - студент по медицина и психолог.

До момента от обявените към 2 април дарения на обща стойност 200 хиляди лева, вече са пристигнали и инсталирани 3 броя реанимационни легла, 3 броя респиратори, 14 броя перфузори и 1 брой пациентски монитор, както и защитни облекла, предпазни шлемове и др. С дарени парични средства за закупени предпазни маски, еднократни защитни облекла, изградени са кислородни инсталации в две отделения, обобщил управителят г-р Тодоров.

Област Монтана

В началото на пожароопасния период сме

Росен Белчев

В заповедта на областния управител Росен Белчев периодът обхваща три сезона от 21 април до 31 октомври. Кметът на Монтана Златко Живков информира граждани и селскостопански организации, че всички запалвания на сгове, стърнища и други са забранени. Той разпореди на кметовете на 23-те села изпълняват необходимите мерки по защита

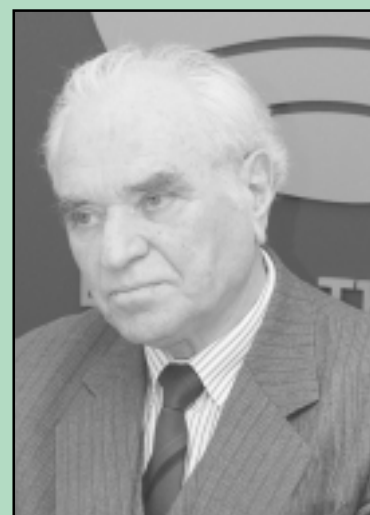
на горските територии в общината. Това включва районрането им по степен на пожароопасност. Всеки от кметовете трябва да назначи свои наблюдатели, които да следи районите и сигнализира при пожар. В населените места да бъдат сформирани гасачески групи, в състав не по-малко от 8 души. Да бъде осъществена връзка с организациите, които стопанисват трасетата за високо напрежение в общинските горски територии и да бъде проверено тяхното противопожарно обезпечаване. Да се изготвят списъци с водоизточниците, карти за устройството на горите, с пътищата за предвижване на специализираната техника.

През 2019 година противопожарната служба в областта са гасили 1575 пожара. По-голямата част от тях 1347 са без нанесени преки материални щети. Най-често това са

запалени сухи треви и стърнища, пише в отчета на дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" в Монтана за миналата година. В частта за най-честите причини за възникване на пожари през 2019 година на първо място е посочена небрежност при боравене с открит огън.

Злободневно

Матей ШОПКИН

Облак

Какъв е този облак, натежал над нашата земя богоизбрана?
Какви са тези наноси от кал дори по върховете на Балкана?
Защо заглъхна песенната реч, в която дишаше духът народен?
И кой обрече на безумна сеч Дървото на живота благороден?
В душите ни нахлува тъмен мрак, отникъде не идват светли вестни.
И само гарвани с противен грак огласяят нашите съдби злочести.
И облакът в пространствата вис и вълчи вятър с вълча ярост вие.
И всъщност няма кой да ни спаси, ако не се спасим самите ние.
А ние всъщност сме и аз, и ти, и всички честни и достойни хора, които имат вяра и мечти и ненавиждат злото и позора.
Затуй ще трябва в радост и беда на този свят и малък, и огромен, да се превърнем в слънчеви гнезда и облакът да стане жалък спомен.

Добрата новина:

За първи път в МБАЛ - Монтана ортопеди протезират стави на коляно и рамо

За първи път в областната болница в Монтана беше извършена смяна и поставяне на изкуствени колянна и раменна става.

Операциите са извършени от екипа на г-р Павел Цочев, с участието на гост хирурзи, в отделението по ортопедия и травматология в МБАЛ "Д-р Стамен Илиев" АД.

При протезирането на колянна става г-р Цочев е бил поканен за консултант и г-р Владимир Стефанов от Военномедицинска академия /ВМА/ -София, а за съдействие на екипа на г-р Цочев при смяната на раменна става е дошъл г-р Ивайло Митковски от МБАЛ "Света Анна Варна АД" от Варна.

Смяна на стави на рамо и коляно се извършват за първи път на територията на цялата област Монтана, подчертаха от лечебното заведение.

Коментар

Опасният бабаитлък на всезнайковците

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Пандемията, причинена от коронавируса, обхваща все повече страни, въпреки грастичната карантина. Надеждите за скорошно овладяване на разширението се оказаха неоснователни. Повече от дъа и половина милиона граждани на света са заразени. Тежките случаи и смъртността в световен мащаб се увеличават. Закъснялото увеличение на инфектираните граждани на България създаде лъжливото усещане, че у нас масовото заразяване на населението ще се избегне в резултат на строгата карантина, подведе Националния щаб за борба с вируса. Ниското качество на доставените от Китай и другадге тестове доведе до фалшиви отрицателни резултати. Закъснялото тестване на циганските анклавн позволи на вируса да увеличи броя на новооткритите инфектирани и тежко болните. Сравнително ниското ниво на смъртните случаи създава прибързани заключения на Националния ни щаб.

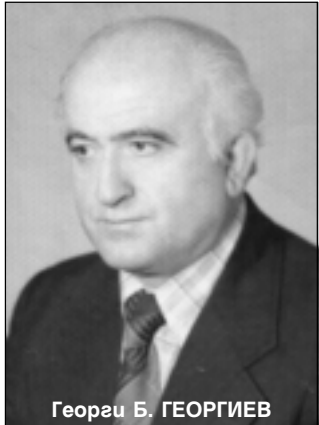
Прибързаните надежди България да се измъкне между капките създадоха повсеместна еуфория, която ни изигра лоша шега. В рамките на една седмица броят на новооткритите инфектирани болни започна да расте заплашително и надхвърли хиляда и петстотин души, увеличаващи се с десетки нови всеки ден.

Настъпването затопляне изкара на улиците, в парковете и разните капанчета редица полуграмотни бабаити и наивници да решат, че вирусът ги не лови. И започнаха групови сборки на граждани без маски, които на групи от по пет-шестима граждани да се събират на чашка ракия, препоръчвана като профилактична мярка. Карантината ядоса циганите от някои махали да протестират групово против карантината, защото "вируси нема и никой не ги е видел". Даже и образовани и културни хора считат, че шумотевицата около пандемията била излишна, че и коронавирусът е като грипозните и към него трябва да се подхожда като към грип.

Масовото обхващане на страните от целия свят създаде сериозни тревоги. Смъртните случаи са стотици хиляди. В САЩ вече броят на заболелите и смъртните случаи надминаха Италия, Испания и тежко засегнатите европейски и световни държави. Президентът Тръмп вместо да засили американските доларови спонсорирания на борбата с пандемията, демонстративно заяви, че спира кредитирането на Световната здравна организация, защото закъсняла с предупреждението на света, че коронавирусът е опасен за света. Той заяви, че преди няколко години е дал тридесет милиона долара на Института по вирусология в китайския град Ухан, началното огнище на пандемията, че е съкратило съзнателно броя на заболелите и починалите от вируса там. В свое изказване той с недомлъвки намекна, че разпространението на вируса се дължи на аварийно изтичане от съответния институт на смъртоносния вирус /1/ У нас във връзка с Великденските празници избухна скандал с лидера на Атака Волен Сидеров, който открито се обяви срещу затварянето на храмовете във вечерните служби. Той бе арестуван и освободен срещу скъпа гаранция, в очакване на съдебен процес. Светият Синод прие карантината и проведе църковните празници при крути мерки в храмовете и на вечерните църковни служби. Настъпването затопляне улеснява обеззаразяването на вируса в здравните и търговските организации, но това се оказа празна надежда при множеството нарушения на режима за оставане въщи в крайблоковите пространства, парковете и разните капанчета. Освен увеличението на броя на заразените с вируса, се увеличава и смъртността сред тежко увредените пациенти, макар че у нас и двата показателя отначало бяха сравнително ниски. В световен мащаб пандемията се разширява и броят на жертвите расте. Обхваща и нови държави и региони, което налага удължаване на сроковете на карантината.

Расте събирането на многознайковците и бабаитите, които ни "вирус не лови", е наложително, особено в малцинствените аклави у нас. Не трябва да допуснем водещите позиции на България по относителния брой на заболелите и смъртните случаи да бъдат провалени от хулигани и бабаити. Пандемията от Ковид-19 тепърва ще постави на изпитание световните медицински служби и опасността от излизане от строя на заболели здравни кадри, засегнати от вируса расте. В някои държави кадровата криза вече е в ход и драматичните резултати от това тепърва предстоят.

Да се надяваме, че натискът върху нарушителите на карантинните изисквания ще се увеличи, включително до съдебни мерки спрямо вироглавите. Че вирусът Ковид-19 ще бъде победен, всички вярват. Но колкото по-строгите мерки спрямо нарушителите ще се увеличават, толкова по-скоро пандемията ще приключи.

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Мнение

Изгубените надежди на човечеството за по-добро бъдеще

Рашо ИВАНОВ

В своето хилядолетно съществуване, хората на планетата Земя са се организирали хронологично в различни социално-икономически формации: архаични общества; робовладелство; феодализъм; капитализъм; капитализъм плюс социализъм или исторически комунизъм, а след организирания крах на последния, целия свят бе обхванат от общуването, производството и обмена, основано на капиталистическите принципи. Изхождайки от интересите на мнозинството от обществото, всички общественно-икономически формации, с изключение на архаичните, до историческия комунизъм са несправедливи и експлоататорски, тъй като икономическият резултат от труда на мнозинството се присвоява, чрез принуда от малцинствената част от обществото, извоювала си с насилие господстващо положение. През периода на утвърждаване на капитализма през 18-19 век, в условията на тежки социални битки, се раждат различни идеологически представи за бъдещето на обществото. Едно от тези, нови за времето си идейни течения, родено през Великата Френска революция е Якобинството, което предвижда революционно развитие и прогрес за всички, чрез справедливо разпределение на обществените блага.

През 1917 г., при наличните благоприятни исторически обстоятелства, Якобинския проект бе реализиран в Русия, а 30 години по-късно в България и други източноевропейски страни, в резултат на Втората Световна война. Във всички новообразувани социалистически страни бе заложено на ускореното индустриално развитие, с огромната технологична и финансова помощ на СССР. Бяха изградени хиляди предприятия и заводи на тежката и леката промишленост, на индустриалната химия и стоките за бита. В резултат на произвеждания огромен обществен продукт и справедливото му разпределение между всички членове на обществото, България от изостанала аграрна държава се превърна в световно уважаван индустриален производител. Производството на електроенергия се увеличи 170 пъти, през 1980 г., спрямо 1939 г. Селското стопанство бе окрупнено и напълно задоволяваше местните нужди, като оставаше огромна продукция за експорт. Нямаше гладни, бедни, бездомни, безработни. България бе една от малкото държави в Европа, която гарантираше живота, здравето и развитието на гражданите си чрез безплатни здравеопазване и образование, а също така и евтини комунално-битови услуги. През 1980-те Социалистическа България заемаше 27-мо място в света, според въведения от ООН Индекс на човешко развитие, отчитащ индустриалната мощ, стандартта на живот, нивото на социална сигурност и др. В България бедността и болестите бяха изпратени в миналото. Хората бяха спокойни и за настоящето и за бъдещето си. Населението на държавата се удвои за 45 години, от 5 на почти 9 милиона души. През 1960-те години смело мечтаехме за все по-щастливо и осигурено бъдеще. Но при този неспирен възход, в средта на 70-те години започнаха да се забелязват признаци на сериозни проблеми в ефективността на управление на държавите от Социалистическата общност, включително и в България. Темповете на икономически растеж бяха започнали да се забавят. Основната причина за това бе тоталното узурпиране не само на политическата, но и на икономическата власт от БКП в държавата. Още Сталин бе видял тази опасност и всячески се стремеше изпълнителната власт и икономиката да се ръководят от доказани професионалисти, а партията да се занимава само с идеологията и партийните кадри. Но съветския партийен елит видя в това заплаха за статута и влиянието си и направи всичко възможно за да отстрани физически Генералисимуса. След разправата със Сталин, новоутвърдилата се партияна върхушка постепенно ликвидира Сталинския икономически модел, осигуряващ развитие и просперитет и го замени с политика на конвергенцията и отказ от качествен скок в бъдещето. Управляващите партийни елити в соцстраните бяха започнали обилно да преяждат с власт и блокираха кариерното израстване на хиляди отлични специалисти в

Благороден жест

В името на здравето и живота на хората

лиши от личните си средства, за да помогне в това трудно време на нашите медици.

Веско Соколов (или Сокола, както е по-известен) е роден на 10 март 1934 г. в Мездра. Едва четиринайсетгодишен се хваща да чиракува в работилницата на Христо Станков за

86-годишният Веско Соколов Анев реши да гари на Многопрофилната болница за активно лечение в Мездра цялата си месечна пенсия в размер на 640 лева. Това е не само благороден жест, но и пример как един обикновен човек може да се

своите професии, които не бяха партийни членове и с това застрашаваха тоталното господстващо положение на номенклатурата. Така на ръководни стопански постове се поставяха некадърни, безидейни нагаждачи, които нямаша капацитета на ефективни и качествен стопански ръководители. Съответно и калпавите икономически резултати на системата не закъсняха. Партийните велможи измисляха все нови и нови привилегии за себе си, с което отблъскваха населението от комунистическите идеи, тъй като управляваха именно в тяхно име. С течение на времето, консумацията и ползването на блага и привилегии се услади много на партийната върхушка и тя започна да мисли как да ги транслира на наследниците си. В това начинание изключително много им помогна западната капиталистическа върхушка, с която активно колаборираха, вербувайки ги за капиталистическите идеи и ценности в съвместни идеологически клубове и институти, като Международния Виенски институт за приложни системни изследвания, под ръководството на умелия манипулатор Бертран Ръсел. Така една влиятелна част от партийните управници започна да крои планове да транслира политическата си власт в икономическа, собственническа, с което предадоха интересите на целите общества и народи. За целта трябваше да ликвидират социализма, като организация на производството и разпределение. Превръщането на структурната криза в системна, която да загуби социализма бе организирано от водещата соцпартия КПСС, чрез така наречената Перестройка, проведена, като под индиго и в останалите соцстрани, от местните продажни партийни агенти. Действията им доведоха логично до срива и колапса на системата. Жалкото е, че социалистическите народи, включително българския, моето поколение и родителите ни не се борихме за себе си, за настоящето си, за бъдещето си. Разрешихме на идейните изменници да използват неособено високата ни политическа грамотност и откровената ни социална инфантилност за да ни ограбят най-брутално, присвоявайки си всенародно богатство! Не проумяхме, че авторите на социалните изменения ги извършват в своя полза, а не в наша! След разрушаването на социализма е известна съдбата ни- огромна част от комунистическия партиен и стопански елит, както и част от висшите кадри на службите за сигурност, използвайки лостовите на властта и принудата, се превърнаха в крупни капиталисти. След това последваха деиндустриализация, депопулация на територията, дерационализация на съзнанието, унищожение на образованието, сричане до статуса на жалка капиталистическа периферия, без държавност, без армия, с компрадорски олигархичен капитализъм, чудовищно социално и имуществено неравенство, скотско съществуване на огромна част от народа, липса на всякаква перспектива!

За да стигнем до днешното си жалко положение да чакаме, наплашени от чуелото на спорната пандемия, затворени под домашен арест, изхожда от битката между две части на световната капиталистическа върхушка, чий проект за посткапиталистическото бъдеще ще победи! Бъдеще, в което интересите на широките народни маси, никой от властелините на света не брои! Какво стана с мечтите ни за светли бъднини, защо така наивно предадохме живота си?! Всички ние, съзнателните пасивни свидетели на случилата се, тежка геосторическа катастрофа с нашия народ, сме виновни пред себе си и следващите поколения!!!

поправка на велосипеди. Бързо усвоява занаята и сам става прочут майстор в града и района.

Като войник е изпратен в армейската школа в Пловдив за ремонт на бойни самолети. Служи в авиобазата в село Габровница, през което време получава множество награди.

След уволнението си отново работи в съдружие с Христо Станков, докато един ден основава собствена работилница. При образуването на ТПК "Динко Петров" става майстор за ремонт на велосипеди и мотоциклети. Участва и в изграждането на циментовия завод в село Бели извор. По-късно няколко години е арматурист към Агрострой, където изработва специални калъпи за изливане на машинни детайли.

Пенсионира се през 1993 г., а от 2009 г. живее в Дома за стари хора в гр. Мездра.

На въпроса: Защо прави това дарение?, Веско Сокола отговори, без да се замисля:

- При сегашната пандемия и неимоверния труд на медиците, щеше да ми е съвестно да не го направя. Права го в името на здравето и живота на хората!

Кирил РАДОВЕНСКИ

Рашо ИВАНОВ

Мездра

Иван Аспарухов:

От 4 години в МБАЛ - Мездра цъка биологична бомба!

"От 4 години в МБАЛ - Мездра цъка биологична бомба!". За това предупреди на пресконференция кметът на община Мездра Иван Аспарухов в качеството си на председател на Общинския оперативен щаб за борба с коронавируса. Този обезпокоителен извод е продиктуван от извършената от кмета проверка, съвместно с представители на лечебното заведение и на Районната прокуратура, как се съхраняват болничните отпадъци в мездренската болница, при която са констатирани редица нарушения на Наредба №1 от 9 февруари 2015 г. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните и здравни заведения. Предвид сериозните подозрения за липса на контрол върху тези дейности, Аспарухов е подал сигнал в Районната прокуратура да извърши проверка за периода от 2015 г. до настоящия момент.

Смесване на опасни и неопасни отпадъци; помещение, определено за съхраняване на опасни отпадъци, което не отговаря на нормативните изисквания и което се намира на метри от градския парк и от жилищни сгради; достъп до това помещение на неустановен брой лица от болницата, липса на ежедневна дезинфекция и хигиенизиране на помещението; съществуваща реална възможност за проникване в него на гризачи и на други вредители - тези са само част от нарушенията, констатирани при извършената по инициатива на Иван Аспарухов проверка.

"Знам, че това може да навреди на болницата, каза Аспарухов. Но знам, че това ще доведе и до ускоряване на процеса по решаването на този проблем."

"Виждайки проблема, който се дискутира, заяви от своя страна г-р Петьо Вълчев, в.р. и. г. управител на "МБАЛ - Мездра" ЕООД, внесох искане за отдаване под наем чрез провеждане на публичен търг и сключване на договор за наем на едноетажна масивна сграда - недвижим общински имот. С една-единствена цел: това нещо, което намерих, наследено от предишното ръководство на болницата, в лицето на бившия управител и настоящ общински съветник (б. а. г-р Михайлова), да бъде заличено и да бъде подобро. Това, което мислехме да направим, категорично е в интерес най-напред на болницата, категорично е в интерес на населението, което живее и работи в гр. Мездра."

"В условията на коронавирусна пандемия, ние сме категорично против да се използва интернет пространството за манипулиране на нашите съграждани, тази позиция изрази председателят на Общинския съвет Яна Нинова във връзка с обвещения, отправени в социалните мрежи от бившия кмет на общината Генади Събков. Смятам, че в този момент да се играе със страховете на хората е изключително неморално.

Години наред болницата е залог на политически интриги в община Мездра. Включително напускането на бившия ѝ управител (б. а. г-р Михайлова) в един изключително труден момент за лечебното заведение - и финансово, и преди сключване на рамковия договор със Здравната каса, и в момента, когато имаше реална опасност да бъдат закрити отделения поради масово напускане на лекари.

Искам да подчертая още веднъж много дебело: в общинската болница и в имот - общинска собственост, няма да се изгара абсолютно нищо!", каза в заключение Яна Нинова. Тук процес на горене няма да има!"

Относно инвестиционното предложение на "Ресайкъл Груп" ООД - София за изграждане на нова площадка за дейности по временно съхранение и третиране на болнични отпадъци на територията на МБАЛ - Мездра, което е постъпило в РИОСВ - Враца и за което екоинспекцията е уведомила Община Мездра, а тя по надлежния ред - Общинския съвет (ОБС), експертно мнение даде г-р Ивайло

В Монтана

Разходки на кучета само с квитанция за платена такса!

Родителите с деца до 12 години ще могат да ги разхождат между 9,30 и 18,30 часа в централните паркове на Монтана - "Огоста", градска градина, "Монтанензиум", Слънчевата градина" и "Калето", съобщава кметът Златко Живков. Той направи съвместна пресконференция с началника на районното полицейско управление гл. инспектор Бисер Йончев за облекчаването на част от мерките на извънредното положение.

За разлика от родителите с малки деца, ситуацията със собствениците на кучета е доста различна, уточни Живков. Досега само четирима жители на общината са заплатили годишната такса за домашни любимци. Затова кметът настоя началникът на полицейското управление да разпорежи на патрулиращите служители да изискват квитанция за платена такса от хората, които разхождат кучетата си.

Районните полици в периода са натоварени с най-разнопосочни задачи, заяви гл. инспектор Йончев. Освен охраната на контролните пунктове на вход-изходите на града те проверяват и хората под карантина, следят как се изпълняват противоепидемиологичните мерки на

Тодоров, председател на Постоянната комисия по здравеопазване и социална политика към ОБС: "В това инвестиционно предложение е описано какъв е технологичният процес, заяви г-р Тодоров. И в този технологичен процес никъде няма изгаряне. Там става въпрос за автоклавиране на болнични отпадъци под температура от 140 градуса и 5 бара налягане, при което се унищожават всички микроби, вируси и т. н. Това е процес, който е установен от Световната здравна организация (СЗО) и е задължителен за всички, включително и за нашата страна. И това е процес, който генерира като краен продукт отпадни води, които са безвредни, генерира на изхода на инсталацията един абсолютно безвреден, неопасен битов отпадък. Няма горене, няма отделяне на опасни, вредни емисии като газове, течности или твърди тела. За разлика от това, което е в момента, това, което ни се предлага да бъде изградено, ще подобри начина на обработване на болничните отпадъци."

Представителят на "Ресайкъл Груп" ООД Даниел Бачорски също гарантира, че технологичният процес е абсолютно безопасен.

"Става дума за обезопасяване на болнични отпадъци чрез стерилизация, заяви Бачорски. Подчертавам: никъде в него няма тежка химия, работи се с вода, висока температура и голямо налягане. На изхода, след цикъла, който е одобрен от СЗО, излиза обикновен битов отпадък.

Никъде няма горене, никъде няма отделяне на газове, никъде няма отделяне на вредни емисии. Говорим за стерилизация, при която се убиват вирусите и бактериите. Ние не горим, ние обезопасяваме, ние обезвреждаме. Никъде, подчертавам, на територията на площадката, която възнамеряваме да изградим, няма да се обработват, горят органи - никъде. Нито живи, нито мъртви, нито каквито и да било. Това са абсолютни глупости! Процесът е абсолютно безопасен!"

В началото на следващата седмица кметът на общината ще подпише договор с новия управител на "МБАЛ - Мездра" ЕООД г-р Соня Съботинова. Първото нещо, което ще поиска от нея, е становище относно инвестиционното предложение на столичната фирма.

В законоустановения срок Аспарухов също ще изрази своето становище за изграждането на нова площадка за временно съхранение и третиране на болнични отпадъци на територията на МБАЛ - Мездра, за което обществеността и гражданите ще бъдат уведомени допълнително.

Пресслужба на общината

кооперативния пазар, в градската зона, в селата от общината и още три други общини - Бойчиновци, Чипровци и Георги Дамяново. Между 50 и 60 души ежедневно изпълняват всички тези задачи плюс оперативната полицейска работа. Добрата новина е, че регистрираните престъпления в този период са доста по-малко, в сравнение със същия период през миналата година.

Започна раздаването на хранителни продукти по Оперативната програма за храни, финансирана от Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица

Служители от ЦОП - Берковица, изпълняващ социалната услуга по проект "Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания - община Берковица", започнаха раздаването на хранителни продукти от първа необходимост на 76 допълнително включени уязвими граждани в община Берковица. От помощта ще се възползват предимно възрастни хора над 65 г., хора с увреждания, или такива с ниски доходи. Списъците на подлежащите на подпомагане лица са предоставени на БЧК от АСП.

Раздаването на хранителни пакети започна днес на територията на община Берковица и ще продължи през следващата седмица и по селата Ягодово, Костенци и Комарево. Индивидуалните пакети са със средно тегло до 30 кг и съдържат продукти като брашно, олио, ориз, консерви и др. Те са осигурени по Оперативната програма за храни, финансирана от Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица. Кампанията по осигуряването и предоставянето на пакетите се реализира в партньорство между Агенцията за социално подпомагане и Българския Червен кръст

Съборена опасна сграда

Със заповед на кмета Златко Живко бе съборена опасна сграда в района на ж.п. гарата в Монтана. Двуетажната къща е строена в началото на 30-те години на миналия век за жилища на железничари и склад. В нея е съхранявана цистерната с вода за парните локомотиви, отдавна излезли от употреба. Сградата е държавна собственост и е в категорията обекти с отпаднала необходимост, пустее от десетки години и е приют на скитници, въпреки опасността от самосрутване. Това е причината общинската администрация да я включи в списъка си с обекти за премахване, заяви кметът Живков. В началото на годината община Монтана направи 908 предписания на стопани да премахнат незаконните си постройки. В списъка бяха включени 8 отчуждени или рушащи се къщи. Повечето от тях вече са съборени.

Увеличава се патронажната грижа в Монтана

Очакват се 9 тона храни за "Топъл обяд"

С близо 383 600 лева се увеличава безвъзмездната европейска помощ по проект "Патронажна грижа" в Монтана, съобщава кметът Златко Живков. Допълнителното споразумение, с което общата рамка на проекта стига близо 748 хиляди лева е подписано от Живков и зам.министър Зорница Русинова - ръководител на програма "Развитие на човешките ресурси" в края на миналата седмица. Увеличаването на средствата ще даде възможност да бъдат назначени още 30 сътрудници за обслужване на хора от уязвими групи. Това са възрастни хора над 65 години с увреждания, самотни родители с деца до 12 години, лица под карантина. За тяхна сметка ще им бъде осигурено закупуване на храни, лекарства, други продукти от първа необходимост, плащане на сметки и съдействие за получаване на неотложни административни услуги. По проекта се обслужват 240 души в община Монтана. Новонаетите хора ще бъдат разпределени най-вече в селата от общината. Срокът на проекта е до 31 декември 2020 година.

В следващите дни Социалният патронаж в Монтана ще получи 9 тона храни чрез Агенцията за социално подпомагане по другия европейски проект, който изпълнява "Топъл обяд". Допълнителните продукти ще бъдат раздадени на малко над 500 души, съобщава кметът Живков.

Той лично е раздавал като доброволец на великденската кампания пакети с храни на възрастни хора в Монтана през почивните дни. Големите християнски празници в града и селата преминаха спокойно, имало е само няколко сигнала за семейни тържества, подадени от съседи. Пред църквите са се събрали не повече от 50-тина души, молещи се на дистанция един от друг.

Община Монтана получи две дарения

Бившият евродепутат Петър Курумбашев дари 690 маски, които ще бъдат разпределени в 23-те села на община Монтана, съобщи кметът Златко Живков. Другите дарители са Милан и Камелия Йосифови, собственици на фирма "Кариана" - Ерген. Те са доставили 100 килограма месо и местни продукти за социалния патронаж в Монтана. До края на месеца ще осигурят още около 400 килограма продукти безвъзмездно за възрастните хора от общината. Патронажът обслужва над 1000 души в града и селата. За още близо 350 хора в затруднено положение ще бъдат подготвени Великденски пакети с храни.

Дарителската кампания на община Монтана подпомага мерките за преодоляване на COVID 19. Досега в нея се включиха народният представител Ирена Димова, 33-мата общински съветници, кметът и тримата му заместници. Събрани са 12 100 лева и са разпределени за двете болници в града и за хранителни продукти за нуждаещи се.

Мотоциклетисти станаха дарители на община Монтана

Дарение от 350 маски за община Монтана направиха членовете на мотоциклетен клуб "Монтана 1998". Председателят на клуба Светослав Струнджев - Сури и зам.-председателят Пламен Петков връчиха дарението на кмета Златко Живков.

"Общината винаги е подкрепяла нашите инициативи, затова решихме, че в този момент можем да бъдем полезни", заяви Струнджев. Той уточни, че средствата са събрани от всички момчета от клуба. Маските са от нетъкан текстил. Закупени са от единствения производител на такива изделия в България, изработени са от изключително качествен материал и са сертифицирани по действащите стандарти.

В мотоклуба членуват 18 души. Към инициативите им се присъединяват и много симпатизанти.

Маските ще бъдат раздадени на хората от общинско предприятие "Чистота", които работят без прекъсване в условията на извънредното положение, заяви кметът Живков.

Отменят националните Дико-Илиеви празници в Монтана

Ще бъде удължен срокът за плащането на местните данъци и такси с 5-процентна отстъпка, заяви кметът на Монтана Златко Живков. Внесена е докладна за промяната, която трябва да бъде обсъдена на заседанието на Общинския съвет на 30 април.

Живков запозна журналисти с по-важните заповеди и работата на общината в условията на извънредното положение.

До 1 септември се удължава срокът за изпращане на рисунки за международния конкурс "Тъпан бие хоро се бие", съпътстваща проява на празниците. Досега рисунки са изпратили деца от 11 държави. Отменят се също така международният фолклорен фестивал "Свети Дух", планираните в културния календар на общината фолклорни селски събори и спортните игри от различните първенства.

На финала на изявиелнето си кметът Живков пожела на своите съграждани Светли Великденски празници, призова ги да се пазят, да не бързат с шумните събирания на открито, да си останат в къщи и не посещават църковните служби.

СЪОБЩЕНИЕ

Община Монтана уведомява заинтересованите лица, че поради въведеното извънредно положение във връзка с разпространението на COVID - 19, подаването на документи за постъпване на деца в първа група в детските градини, съгласно Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на децата в детските градини и училищата в община Монтана, ще се осъществява по електронен път. Необходимите документи за прием, могат да бъдат изтеглени от официалния сайт на Община Монтана, които са приложения към посочената по-горе Наредба.

Запазва се срокът за подаване на документите - 30.04.2020 г.

Документите се изпращат на имейла на детската градина, за която се кандидатства.

За контакт: тел. 096 394 236; 096 394 207.

Христос възкръсна от мъртвите

Писмата на протоиерей Вахх Гуриев - ценен автентичен документ за Руско-турската освободителната война 1877-1878 г.

Иван ВЪЛОВ

Доста време преди 100-годишнината на Руско-турската война през 1877-1878 г., събирайки усилено материали за книга, заминах в командировка в Москва. Тогава при посещението ми в Института по военна история на СССР (сега Руската федерация) се запознах с проф. Владимир Золотаров. И бях, а и не бях чак дотам изненадан, когато при срещите със сътрудниците на института узнах някои основни данни, свързани с Руско-турската война от 1877-1878 г. Като следните:

- общите разходи официално се изчисляват на 1 072 310 232 златни рубли;
- за Българското опълчение са изразходвани 4 823 018 златни рубли;
- за доставки за войската на румънското правителство са изплатени 1 984 047 златни рубли;
- големи суми са дадени и на сръбското правителство, макар Сърбия да участва почти символично във войната...

Руската историография, свързана с поредната, десета война между Русия и Турция, непрекъснато се обогатява. Повече от 100 военни историци, журналисти, писатели, художници, дипломати, фотографии са оставили безценни документи. Истинско море от информация: научни изследвания, отнасящи се до всички проблеми, свързани с войната; документи от съдебни процеси, дневници и спомени на руски и чуждестранни военни кореспонденти, разкази, романи, повести, драми и стихотворения, шедьоври на изобразителното изкуство, албуми с фотографии.

Само от руска страна към армията са били зачислени като военни кореспонденти повече от 50 журналисти, писатели, художници, фотографии. Материалите за войната (репортажи, интервюта, очерци и най-вече лаконични информации, рисунки и фотографии) са публикувани в над 500 вестници и списания от цял свят.

Свои кореспонденти са имали издания от САЩ, Япония, всички европейски държави, а страни като Англия и Франция са организирани разширени кореспондентски бюра. Сред отразяващите бойните действия са истински знаменитости: Дженюарис Макгахан, Арчибалд Форбс, Иван дьо Вестин, Фредерик Боил, Данхуер...

Също руските писатели, дипломати и журналисти: Немирович-Данченко, Лев Шаховской, Всеволод Крестовски, Н. Максимов, Всеволод Росоловски, та дори и Стефан Стамболов (за "Новое время" и "Пчела")...

Между все още недостатъчно осветените свидетелства за Руско-турската освободителна война остават неразсекрените изцяло архиви в някогашния Азиатски департамент на руското външно министерство. Благодарение намесата на проф. Золотаров бях допуснат до тях.

Разрешено ми беше да разлистя и няколко папки с гриф "Строго секретно" и "Само за служебно ползване". Те съдържаха непознати или малко известни разработки за дейността на разобличени сътрудници на Британското военно разузнаване - полковниците Фредерик Уелсли (през 1904 г. той е публикувал мемоарите си "С русите в мир и на война"), и Бекер, директор на "Интелигентс департамент", зачислен към свята на император Александър II в качеството на флигел-адютант на английската кралица Виктория. В шпionsка дейност и нелоялност към Русия са били уличени английските кореспонденти Боил, Френсис Стенли и ръководителят на кореспондентското бюро на лондонския вестник "Таимс", Кингстоун.

Папката с надпис "Париж, Монмартър. Улица "Лепик" 93, мадам Анжела Вауер. Да!" свидетелстваше за дейността на запасния американски генерал Карл Тебис, работил за руското разузнаване в турския генерален щаб...

Все още недостатъчно познати в историографията за войната са многото спомени на участници. Те са печатани енергично във вестниците и списанията по време на войната, в десетилетието след нейното завършване и след трагичния за България Берлински конгрес, който оставя извън пределите на младото княжество Източна Румелия, Македония, Добруджа. Тези, най-често колоритно разказани преживявания, до такава степен ме бяха впечатлили, че за около половин година задържах всеки ден с поръчки ксероксите в Народната библиотека.

В хранилището на библиотеката за мое щастие имаше пълни годишници на издаваните в Москва и Санкт Петербург списания и вестници: "Русская старина", "Русский вестник", "Исторический вестник", "Голос", "Новое время", "Пчела", "Иллюстрированная хроника войны", "Инвалид"... Преснимах и части от вече издавани книги най-вече на дипломати и военни кореспонденти. Ето защо, когато казах на проф. Золотаров, че имам в личния си архив повече от 40 дневника със спомени на участници във войната, от които над 25 неиздавани самостоятелно в книги, той остана удивен. Превърнато в страници, това означаваше над 10 хиляди!

Последва въпросът ми:

- Какво ще правите с тях?

- Ще ги направя достояние на българските читатели - беше моят отговор.

Може би щях да реализирам в голяма степен тази си идея, ако идването на 10 ноември 1989 г. не я обърка. Бях договорил издаването на няколко сборника с дневници на участници във войната с различни издателства, но всичко пропадна...

Особено харесван от мен е дневникът на руския свещеник Вахх Гуриев. Открих преживяванията на протоиерей Вахх Гуриев в голямото руско списание "Русский вестник", написани под формата на писма до неопределен адресат и отпечатани в броевете от февруари до декември 1880 г. В Русия не бяха издавани в самостоятелна книга. По мое

мнение тези около петдесетина "Писма от похода 1877-1878 г." разкриват войната, както се казва, едно към едно - няма нито микрон разкриване, а промъкналото се в страниците страдание, протест и недоволство не са рожба на страха и хленча.*

Свещеник Вахх Гуриев, както се погръдзира от някои писма, поради сана си като протоиерей се числи към Трета гренадирска дивизия и е "най-старши" между духовниците в Западния отряд. Отрядът лагерува край Плевен по време на неговата обсада: приема върху себе си целия натиск на армията на Осман паша, която е разбита и пленена, но победата е заплатена с повече от 5 хил. убити и ранени. Местостоянката на лазарета е в с. Тръстеник (сега град), само на няколко километра от бойните действия.

Надарен с истински таланти на писател, що се отнася до неговата наблюдателност и умението му да разказва образно, Вахх Гуриев е и непосредствен свидетел на многото слабости, които руското командване допуска. Пише срещу привилегиите в армията, за лоша организация и корупция от страна на търговците евреи, които снабдяват армията с хранителни припаси, облекло и оръжие, за недомислици при организиране на санитарните влакови композиции. Струва ми се, че в писмата на този истински Божий служител, човеколюбец и храбрец като руските войници и лекари, от които се възхищава, се разкрива психологията не само на руския човек, но и на цялата война. С всичките нейни противоречия, с цялата нейна многозначност.

След победата при Плевен (датировката на писмата е стар стил - б.а.) Подвижният лазарет предприема дълъг преход и писмата са от Плевен, Ловеч, Габрово, Казанлък, Стара Загора, Одрин, Чорлу... Читателят узнава за трудното всекидневие на Подвижния лазарет, подвижите на лекарите, несравнимата търпимост и героизъм на руските войници, изпитанията при преминаването на Балкана, появата и разпространението на епидемията от тиф сред армията, на която едва не става жертва и авторът на писмата.

Възхищението от красотата на българската природа кара Вахх Гуриев да възкликва неведнъж: "Земята на българите е истински рай!" Той недоволства от това, че не само българското население, но и свещениците не познават добре религиозните догми и не ги спазват, но не скрива задоволството си от чисто човешките им добродетели. За това говорят писмата му от Плевен, Ловеч, Габрово и най-вече от общуването му с отец Стоян и населението в с. Тръстеник. Покрътителен е разказът за останалите без родители братче и сестриче, които Вахх Гуриев заварва в караулката под връх Свети Никола:

"В казармата ни посрещна тъжна гледка: до огнището върху купчина конски фекалии лежеше момче - българче, около 14-годишно, изтощено, бледо като смърт, с открити, но почти застинали очи. До главата му седеше неговата сестра, около 10-годишно момиче, което видимо не осъзнаваше тежкото положение на брат си. Моят спътник веднага прегледа болния, преслуша гърдите му и каза, че момчето има белодробно възпаление и вече е започнала предсмъртна агония. Пазачът ни разказа, че преди четири дни някакъв българин бежанец докарал на магаре момчето и го оставили на Божията милост. От думите на момичето можеше да се разбере, че са родени в Стара Загора, че турците заклали майка им и баща им, че още през лятото те са бегали в Габрово заедно с други нещастни жители на Стара Загора след първия поход на Гурко. Бедното дете, нещастното момиче!

Неизразимо тежко беше да се слуша цялото това детско говорене, че щом братчето се поправи, те ще отидат в Казанлък и оттам в Стара Загора... Още по-болно, още по-непосомо е съзнанието, че с нищо не можеш да помогнеш в тази безизходна мъка, че не си в състояние с нищо да я облекчиш! Дадохме на момчето няколко франка, дадохме и на войника-пазач да се грижи за тях, докато Всевишният изпрати за бедното сираче някой добър човек..."

До истинско потресение довежда разказът на протоиерей Вахх Гуриев от откритата се пред очите му гледка, когато армията на Осман паша е разбита, а той е пленен от руските гренадири:

"30 ноември. Какво преживяхме!... Плевен падна. Сибирците и малорусите изнесоха на своите плещи тежестта на жестоката битка. Сега не мога да пиша: отивам да погребвам нашите убити, колко са, не зная, но полето на пет версти е пълно с труповете..."

На Капан могила забариха нашите лазаретни линейки, вече напълнени с ранени, но лекарите ми казаха, че още много не са прибрани, особено ранените турци. Изкачвайки се на връх Копана могила, видях околото себе си страшната картина на бойното поле и няколко минути бях вцепенен от ужас. Какво видях, какво видях, приятелю мой! Това не можеше да се опише, не се поддава на човешко описание. Също като ожнята нива, покрита с гъсто разхвърляни снопи...

Продължава в следващия брой

Иван ВЪЛОВ

Из книгата „Тайните подземия на България“ - 15 част

Шестте марсиански пръстена. Мърчаево

Милан МИЛАНОВ

> продължение от миналия брой

Дълго стояхме мълчаливи, съзерцаващи изгивия танц на огъня, всеки бе замислен върху прочетеното от невероятните карти описи на Кръстю Пулев. Постепенно вечерта превзе и завладя земята, шурците запяха хорово, а кучетата и котаракът се примъкнаха до нас и с интерес загледаха жаравата, на която вече се печаха гъхави царевичи.

С тази нощ приключваше гостуването ми в манастира. Бях доволен, че с помощта на игумен Гавраил успях да изясня една част от писанията на Пулев като бях посъветван от Учителя да представя и възможност за изява на интелекта на читателите.

Докато жарта все още мъждукаше в тъмнината, а ние си похапвахме от печената царевича, в мен напиха безброй въпроси, но не за Пулев и картите, а за Мойсей.

Вярно, бях писал твърде много за тази необикновена библийска личност, само че интересът ми към неговото дело продължаваше. Имах още неща за изясняване и естествено Учителя беше този, от когото можех да ги получа. Покаших се ненужно, за да задържа вниманието му и колкото и неудобно да се чувствах попитах:

- Извинявай, Учителю, но един въпрос не ми дава мира...
- Знам, знам - засмя се игуменът. - Не се притеснявай, свикнали сме. Та какво пак за Мойсей?

- Ами да питам, кой в действителност е бил Мойсей?
- Кой, та кой? - вдигна рамене игумен Гавраил. - Мойсей е този, за когото се знае. Името му било често използвано в онези времена - помълча малко и каза:

- Знам какво те вълнува и затова ще ти отговоря така: като същност, Мойсей принадлежи към един от висшите йерархични светове. Поради това той е имал такива сили и умения и е поел мисията да отведе част от араните в новите им земи.

- Заедно с брат си, нали?
- Да, Аарон е негов брат, но той е бил от по-нисък йерархичен клас. Какво по-точно искаш да разбереш? Да припомним ли, че всички народи от бялата раса водят началото си от араните?

- Знам, Учителю. Оттам исках да започна. Ти ми беше казал, че Мойсей е предвождал родове от араните, които са предприели разселване към земите, които по-късно се наричали еврейски.

- Да, ти писа, че днешните евреи са част от аранските клонове, които се разселват там. Какво друго?

- Другото, което ме интересува е дали по това време, е имало разделение на родове?

- Да, през този исторически период вече е имало частич-но обособяване на отделни родове, народи и етноси.

- Фараонът започнал да тероризира един от тези обособени арански родове.

- Михаиле - прекъсна ме игумен Гавраил, - фараонът не е тероризирал араните. По-скоро е имало несъгласие по някои въпроси, което предизвикало фараона, така че част от араните станали по-недолюбвани от египтяните.

- Но защо тогава се говори за едно "изгубено еврейско племе"?

- Обясних, че по това време все още няма обособено еврейско племе. По-късно в Библията са направени някои изменения, откъдето произтича и съзнателно направената поправка.

- Кое е тогава това "изгубено племе", което никои досега не е успял да назове, нито да разкрие къде се намира.

- "Изгубеното еврейско племе" всъщност е тайното, скрито аранско племе - род, който е запазил чистия геномичен код и който е трябвало да възроди Любовта, когато настъпи времето за това.

- И кое е това скрито племе, Учителю?

- Помисли?
- Мисля, но нищо не измислям - признах аз. - Това е една голяма тайна, която никои досега не е разкрил. Защо така, Учителю?

- Защото този род е трябвало да бъде запазен и съхранен за бъдещето.

- Моля те, кажи ми кой е този народ?
- България са този скрит, таен народ! - каза Учителя и аз, и братята монаси ахнахме...

Единствено българският род запазва чистия ген, но това през времената става скрито, тайно знание. Изгубва се информацията за този първи чист ген и за народа, който го пренася. Знае се, че има такъв народ, но не се знае кой точно е бил той.

Сега вече разбрах защо българският род е бил поставян пред жестоки изпитания, и каква ще е бъдещата му роля в живота на планетата Земя...

Жаравата бавно изтляваше в нощта и приличаше на златист огнен харман, в който танцуваха духове, с насядали около тях жреци, потънали в съзерцание. Загледан в изтляващите въглени следях искрите, които изскачаха и се пръскаха с пукот, вслушвах се в збуците на лунната вечер и си мислех за първичната сила на огъня, който даряваше - Светлина, Топлина и Живот...

Луната убиснала над главата ми, бе провесила широк сноп лъчи, изпълваше душата ми с тайнствени желания, с надежди за добри и радостни дела. Почувствах, как бледите лъчи ме обгърнаха с любовта на Лунните владци, сляха се с мен и ме отнесоха на брега на родното море...

Едновременно бях на двете места - до огъня и на морето...

Скачах от скала на скала и когато намерих подходящото място се хвърлих в топлите води на морето. Плувах дълго покрай брега и внимателно оглеждах скалите в търсене на зазидана пещера.

Плувах, чувах пляска на вълните в скалистия бряг, после за миг попадах край огъня с игумен Гавраил и братята

монаси. Те се мяркаха за миг и изчезваха, а аз продължавах да се змуркам и да търся подводната пещера...

- Мечтателю, - чух гласа на Учителя и видях, че отново сегях до все още тлеещата жерава и се усмихнах. - Мисля, че е време да се прибираме.

- Бях на морето...
- Знам. Но си егоист, не взе и нас...

- засмя се, погледна към Димитър и Георги, кимащи одобрително с глава. И те като мен сегяха до жаравата, любуваха се на лунната нощ и нямаша намерение да стават.

- Може би още малко, Учителю?
- Разбира се. Може случайно да си пропуснал някой въпрос? Веднага се възползвах от подадената реплика.

- Да беше само някой въпрос... възкликнах аз - Ако разрешиш бих искал да изясня някои твърдения, че за да бъде освободена България, Вълчан войвода предварително е платил на Русия много злато и диаманти. Съкровищата били натоварени на кораб, който заминал за Одеса.

- Не, Михаиле, сведението не отговаря на истината. Вълчан войвода не е дал предварително ни злато, ни диаманти, нито е натоварил кораб с тези богатства за Русия.

- Има документи, които...
- Имало е предварително споразумение за това заплащане, но до реализация не се е стигнало. Още нещо, някакъв друг въпрос?

- Да, искам да попитам за още едно твърдение, че на 13 май 1965 година руснаците са разрушили хасковския хамам - древна турска сграда, обявена за паметник на културата, и от основите ѝ са извадили съкровището на Емин ага, което превозили с двадесет тежкотоварни камиона до пристанищата на Бургас и Варна и оттам богатствата отплавали за Одеса.

- Да, от сградата на турската баня в Хасково, руснаците са изнесли много сандъци с различни вещи, архиви, оръжия, ценности, но това не е съкровището на Емин ага.

- А то къде е?
- Цялото транспортирано султанско съкровище от хазната е заровено северозападно от Хасково, в посока река Марица. Събирано е от турски обори и от заровени други иманета. Тежи около двадесет тона.

- Учителю, какво по-точно са изнесли руснаците от сградата на хамама в Хасково?

- Изнесли са архив, който по-скоро е исторически. Имало е много оръжия и малко златни монети от различни епохи.

- Може би и карти с описи? Регки златни монети и оръжия със скъпа изработка? Защо българското правителство е разрешило да се изнесе това богатство?

- Заради споразумението - с нежелание отвърна игумен Гавраил. - Известно ти е, че между България и Съветския съюз е имало споразумение, свързаното с турските архиви, които е трябвало да се транспортират и изследват в техни центрове. Архивът, както вече казах, е по-скоро исторически. Няма карти и описи на съкровищници. Между оръжията е имало и такива с по-скъпа изработка. В някои от сандъците е имало и монети от различни епохи, които са били част от складираното в сградата.

- Не е честно - възкликнах аз. - Едно е руснаците да вземат и проучат архива, друго е да "проучват и изследват" оръжия и злато. Руснаците са нямали право да ги присвояват.

- Така е, но Тодор Живков е трябвало да спази споразумението.

Възлените все още мъждукаха и не искаха да загаснат. Чувах пукота им сред тишината, а луната бавно, много бавно продължаваше да измерва и маркира пътя си по небесния свод.

Миналото нямаше да се върне! То беше и добро, и не добро. История!

- Учителю, в много описи намирам съобщения за подземия под България с дължина над 600 километра, водещи до Карпатите. Аз писах твърде много за подземия не само у нас, но и извън страната ни, но не и за такива до Карпатите.

- Затова преди малко казах, че нещо си пропуснал - подхвърли шеговито игуменът. - Да, подземни тунели, минаващи под Дунав и стигащи до Карпатите има. Отбелязания са в много древни описи. Но ти сам писа, че тунелите са били изграждани по времето на атлантите и чрез тях се е осъществявала връзката между големите подземни бази. Тунелите са големи и просторни и през тях се е преминавало с летателни апарати, движещи се над повърхността им, а в по-късни времена, придвижването е ставало ходом или с друг вид транспортни средства. Тогава защо искаш потвърждение?

- Защото не знам кой е най-дългият тунел, преминаващ под България?

- Как да ти отговоря на този въпрос, като тунелите започват от различни точки на Централна България? За най-дълъг тунел не може да се определи никои от тях, тъй като те образуват една обща мрежа.

Продължава в следващия брой

144 години от Априлското въстание

Христо ЧЕРНЯЕВ

Април, 1876

Купи от пламък робската закана,
в сърцата тайно свети свобода.
Под тъмен облак буди се Балкана
и пламват средногорските бърда.

Сред зграчни стаи лее се олово,
ковачи остри мечове коват.
И мракът е пронизан с дръзко слово.
И вятър пее: "На живот и смърт!"

Княгиня Райна знамето ушива,
борци се сбират в старата гора.
Нощта е още тъмна, страшна, гива,
но в нея за живот кълни зора.

В Копривщица отеква първа пушка.
Каблешков пише вест със вража кръв.
Полита песен - буйна и хайдушка.
И всеки гледа да е в боя пръв.

Лети Бенковски с хвърковата чета,
на север Бачо Киро води бой.
Бащи вървят до своите момчета
и рухва с трясък робския покой.

Брацигово, Оборище и Сопот,
Батак и Панагюрище... През теб,
България, премина конски тропот.
Ти светна и... помръкна с тъмен креп.

За теб изгаря нов Джордано Бруно -
гори Петлешков с непокорен нрав.
Един народ небето си целуна
със своята кръв - голям и величав.

И от гима на живите пожари,
и от кръвта на мъртвите деца
се ражда болката, която пари,
и тръпнат в гняв славянските сърца

В Русия. Тя ще гоиде след година
и братята си ще освободи.
България, през ага ти премина,
но своето безсмъртие роди.

О Б Я В А

Ръководството на МБАЛ
"Д-р Стамен Илиев" АД - гр. Монтана

набира желаещи за работа в Отделението
по инфекциозни болести - лекари, медицински
сестри и санитарни, срещу допълнително
възнаграждение.

Справки: В отдел "Човешки ресурси" на
болницата.

20 дни без коронавирус в Лом

Парковете отново са достъпни, при спазване на мерки за безопасност

На територията на община Лом вече 20 дни няма нито един пациент, болен от коронавирус, съобщава кметът г-р Георги Гаврилов. Постапените лица по домашна карантина са 83, докато в началото на извънредното положение, обявено на 13 март, бяха регистрирани 362 лица. Това са предимно водачи на тежкотоварни автомобили и български граждани, пристигащи на територията на Република България от страни с разпространение на коронавируса.

Съгласно заповедта на министъра на здравеопазването Кирил Ананиев, в Лом се отваря Дунавският парк и централната градска градина, но при спазване на стриктни мерки за безопасност. Разрешава се разходка на деца до 12-годишна възраст с родителите им, както и на бременни жени. Децата могат да бъдат извеждани в парка само от членове на семейството между 9.30 и 18.30 ч. Единично спортуващи и собственици на кучета могат да използват парка до 9.30 и след 18.30 ч. Задължително е носенето на предпазни маски и спазването дистанция от 2,5 м. Гражданите трябва да избягват сядане на пейки и тревни площи. Остава в сила забраната за посещения на

спортни и детски площадки и съоръжения на открити и закрити обществени места.

"За пореден път изказвам благодарност за спазването на физическа дистанция, за носенето на предпазни маски и изпълнението на въведените противоепидемични мерки. Вярвам, че само с общи усилия, воля и разум, ще се справим успешно с пандемията от коронавирус и ще се върнем към нормалния начин на живот. Нека бъдем отговорни към собственото си здраве и да пазим живота на хората около нас!" - каза кметът г-р Гаврилов, съобщава от Пресслужбата на Общината.

Георги Гаврилов

Конкурс

Община Берковица

обявява

първо издание на национална литературна награда за сборник разкази "Йордан Радичков"

С решение на ОБС-Берковица от 20 декември 2019 г. е учредена Национална литературна награда "Йордан Радичков" в гр. Берковица.

Конкурсът се организира от Община Берковица с представител от Министерството на културата. Носителят на наградата "Йордан Радичков" се избира от петчленно жури. Община Берковица, в качеството си на домакин, кани за жури в конкурса литературоведи, литературни критици, писатели и интелектуалци, които познават творчеството на Йордан Радичков или са работили с него. В журито участва представител на Община Берковица и на Министерството на културата.

По статут конкурсът е национален и ежегоден. Наградите се връчват в гр. Берковица на рождения ден на писателя - 24 октомври.

Лауреатът получава парична премия в размер на 2000 лева, грамота от Община Берковица и статуетка по мотиви от произведението на Йордан Радичков.

Втора награда - 1000 лв. и грамота.

Трета награда - 500 лв. и грамота.

Условия за участие: В дебютното издание на конкурса могат да участват всички български автори, издали сборник с разкази през последните 2 години (2018-2019). Могат да участват само български автори с една книга - сборник с разкази. Възрастови ограничения няма. Изпратените книги не се връщат - те ще бъдат предоставени на библиотека "Йордан Радичков" - гр. Берковица.

Желаещите да се включат в конкурса изпращат 5 бр. книги (сборник с разкази), кратка творческа биография, адрес, телефон и имейл за контакт на адрес: **гр. Берковица, площад "Йордан Радичков" 4, Общинска администрация, "За конкурса" до 17:00 ч. на 31.07.2020 г.**

Жури то тази година е в състав: Георги Господинов, проф. Инна Пелева, проф. Вера Ганчева, Горан Атанасов, (Община Берковица). Силва Хачерян, (Министерство на културата). Председател: Георги Господинов

Георги Господинов е писател ("Естествено роман", "Физика на тъгата" и др.), литературен изследовател, редактор и преподавател. Носител на редица престижни международни и национални литературни награди, сред които Вазовата награда, "Български роман на годината", "Христо. Г. Данов" и др.

Проф. Инна Пелева е литературен историк. Автор е на монографични изследвания върху Христо Ботев, Иван Вазов, Алеко Константинов и Йордан Радичков, ("Йордан Радичков. Дума, разказ и тъга, 2004). Научните ѝ интереси са насочени към проблеми на родната културна и литературна история от Паисий до Радичков и Пасков. Проф. Пелева е сред най-известните изследователи на Радичковото творчество.

Проф. Вера Ганчева е издател, университетски преподавател, преводач от скандинавски езици. Била директор на издателство "Народна култура" повече от 10 години. През 1996-1997 г. е директор на Народната библиотека "Св. Св. Кирил и Методий". Автор на книги, очерци и научни трудове.

Горан Атанасов е председател на комисията по "Образование, наука, култура, спорт, младежки дейности и вероизповедания" към ОБС-Берковица. Негови авторски текстове са отличавани на националните конкурси "Южна пролет" и "Яна Язова".

Силва Хачерян - началник отдел "Регионални дейности" към Министерството на културата.

За допълнителна информация:

Адрес: гр. Берковица, ПК 3500, пл. Йордан Радичков №4;

Телефон: 0953/89 125 ; e-mail: ln.yordanradichkov@gmail.com ; ob@berkovitsa.com

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

30 ч * Св. ап. Яков
Зеведеев. Св. Донат, еп.
Еврийски. Св. Игнатий, еп.
Кавказки (Туп. с. 277-278)

1 п Св. прор. Йеремия.
Прпмчк Акакий Серски. Св.
Тамара Грузинска

2 с * Св. цар Борис-
Михаил. (Туп. с. 283, т. 2,
службата е като с. 270, т.
4) Св. Атанасий Велики (Туп.
с. 290, т. 5, служб. е като с.
270, т. 4) (Отдание на
Томина неделя)

3 н 3 Неделя след Пасха -
на св. Мирносоци. Св. мчци
Тимотей и Мавра. Преп.
Петър, еп. Аргоски чудотво-
рец. Гл. 2, утр. ев. 4, ап.
Деян. 6:1-7 (с. 16), лит. ев.
Мк 15:43-16:8 (Туп. с. 462)

4 п Св. прпмчца Пелагия
5 в Св. вмчца Ирина. Преп.
Иеракс Египетски

6 с Св. вмчк Георги
Победоносец. Св. прав. Иоv
Многострадални (Гергьов-
ден) (Разрешава се риба)

Увеличават се дарителите на патронажа в Монтана

Над 920 души от община Монтана получиха пакетиран храна преди Великден, съобщава кметът Златко Живков.

Дарителите за социалния патронаж се увеличават. Евгени Генов, собственик на фирмата "Гушанска боза", ще осигурява за възрастните хора традиционната напитка през следващите три седмици. Един от постоянните дарители на общината доцент Борислав Великов се включва с 1000 лева в кампанията. През последния месец хората, които обслужва патронажа, са се увеличили до 510. За да стигне храната до всички нуждаещи се в града и селата, включително и великденските пакети, 23 медицински сестри и фелдшери от детските градини и училищата ще работят в патронажа. Близко 100 души са завили, че искат да бъдат доброволци, уточни още Живков.

Остават дежурствата в общинското предприятие "Чистота" през почивните дни. В района на театъра и комплекс "Житомир" са обособени 65 нови паркоместа. Продължава преасфалтирането на улици, текущ и основен ремонт на сгради в града и селата. Храмът в село Войници е почти готов. Кметът Живков и Вигинският митрополит Даниил са планирали неговото освещаване след края на извънредното положение.

Съобщение

Срокът за участие във фолклорния конкурс "Напеви от Северозапада" се удължава

Срокът за изпращане на заявки за участие в 12-то издание на фолклорния конкурс "Напеви от Северозапада" се удължава до 20 май.

Промяната в срока се налага поради обявеното извънредно положение и въведените противоепидемични мерки на територията на България и чужбина.

Тази година форматът на творческата напревара е ВИДЕОКОНКУРС.

Право на участие имат деца на възраст от 4 до 19 години, ученици от държавни и общински училища, възпитаници на читалища, ОДК, ЦРД, Младежки домове и други организации за неформално образование, студенти от АМТИИ град Пловдив и ВУЗ с музикални специалности на възраст от 19 до 30 години. Изпълнението на участниците трябва да са заснети с камера или телефон с приемливо качество и качени в You tube. Заявки по образец с линковете към изпълненията се изпращат на електронния адрес:

parevi_severozapad@abv.bg. Всички материали свързани с дванадесетото издание на Националния фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" - статут, заявка за участие, приложения с песни и декларацията, която е във връзка с Европейските изисквания за защита на личните данни може да се свалят от сайта на Младежкия дом:
<https://omd-montana.weebly.com/104410861082109110841077108510901080.html>.

Традиционно в рамките на Националния фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" се провежда и Видеоконкурс за народни песни и хореография за български деца, живеещи в чужбина. Крайният срок за получаване на заявките също е 20 май 2020 година.

Очакваме заявките на участниците и нека заедно да докажем силата и непримиримостта на българския дух!

Събориха публично опасна сграда в Монтана

"Всички искат ред и ще получат ред", заяви кметът на Монтана Златко Живков на акция за събаряне на опасна сграда в града. Със съдействието на полицията и пред журналисти бе разрушена отчуждена къща на ул. "Христо Смирненски" № 3, в която досега са живели самонастанили се хора.

Общината е направила предписание на две министерства да обезопасят свои сгради, разположени в района на жп гарата и на територията на бившата казарма. Министерството на отбраната вече е изпълнило предписанието. Със заповед на кмета в почивните дни са разрушени постройки и изчистен терен с площ близо 10 декара на улица "Мойсей Лазаров" в района на кв. "Младост 2".

Продължава премахването на незаконните гаражи в жилищните комплекси на Монтана. Преди седмица кметът Живков обяви, че ще бъдат премахнати общо 908 незаконни постройки.

Вестникарството като символ на цивилизацията

"Ако искате да направите едно издание интересно и стойностно, не може да му заповядвате", твърдял още през XVIII век крал Фридрих Велики

Альона НЕЙКОВА
"Негелник" /В. "Дума/"

Въпреки нарастващия информационен поток, който извират от всички кътчета на интернет, и напук на песимистичните прогнози за все по-упорито приближаващия край на печатните издания, вестници продължават да излизат. И слава Богу! Не само защото на някои хора просто им харесва да разлистват шумолящите страници с новини и анализи, да усещат специфичния аромат на печатарско мастило, да си изрязват и запазват в кутии и класьори определени статии, снимки или заглавия. А и понеже вестниците, дори и променени визуално и съобразени с напредъка на новите технологии, завинаги ще се запазят като непреходен белег на цивилизацията.

И до днес има ръчно списвано издание

Смята се, че първите вестници се появяват в Древен Рим. Закачат се на видни места в града и се оставят лично на знатните патриции. Целта е била населението да научава най-важните новини. Самият Юлий Цезар се разпорежда в бюлетина да се включват и сведения за законодателни промени, съдебни процеси и други политически и военни въпроси, както и взетите от сената решения.

Древно издание, което може би най-много се доближава до днешните ни разбирания за вестник, започва да се прави в Китай преди близо 1200 години. Нарича се "Столични съобщения" и се списва по метода на възпроизвеждане на йероглифи върху дъска.

Размер за "Гинес"

Хартиени вестници стават достъпни на широката публика в средата на XV век, когато германският златар Йоханес Гутенберг създава механично задвижвана печатна преса. Изобретението му не само се оказва икономически изгодно за разпространителите на писаното слово, но и дава възможност за масово производство на книги и периодични издания.

Любопитен факт е, че през XVII век френският La Gazette е толкова популярен вестник, че самият крал се превръща в автор на някои информации, публикувани в него. Изданието остава в историята и като първото, в което започват да се пускат платени рекламни съобщения.

В Америка вестник се появява през 1690 г., но заради неприличното съдържание броят се оказва единствен и последен. Следващ подобен опит се

Четенето на преса е страст, несравнима с нищо друго

прави едва 14 години по-късно.

Освен че управлява страната си над 45 години, кралят на Прусия - Фридрих Велики (1740-1786), се прочува и със следната фраза: "Ако искате да направите едно издание интересно и стойностно, не може да му заповядвате." Това прозрение обаче не пречи на монарха да наложи в редакциите на всички вестници длъжността на цензор.

Не бива да се пренебрегва и обстоятелството, че на 4 май 1817 г. "Кьолнише цайтунг" излиза с празна чедна страница като протест срещу стремежа на властите да упражняват контрол над съдържанието на вестникарските публикации.

"Северен край", списван през 1905 г. в един от най-старите руски градове - Ярославъл (основан през XI век), остава в анализите като излизащият с най-много названия - променя си името цели 42 пъти, понеже заради твърде опозиционните си статии непрекъснато бива спиран.

Добре е да се знае, че въпреки напредъка на новите технологии в света и до днес се издава ръкописен вестник. Прави се в Индия, нарича се "Мюсалман" и е предназначен за владеещите езика урду. Излиза на четири страници, като първата е отделена за важни държавни и международни новини, втората и третата - за местни информации, а последната - на спорта. В случай, че при приключването на броя може да се появят важни съобщения, за тях винаги се пази място в долния десен ъгъл. След списването му от четирима калиграфи и залепването на илюстрации се размножава с помощта на печатарски стан. Абонатите на всекидневника надхвърлят 22 хиляди, като се разпространява и чрез свободна продажба.

Всички обичат вестници

За най-популярен вестник в света се смята британският "Гардиън", който през 2021-ва ще навърши двеста години.

За най-малък е признат Terra Nostra. Излиза в ограничен тираж през 2012 г. в Португалия. С размерите си 18 на 25 милиметра и тегло от 1 грам изданието е вписано в Книгата с рекордите на Гинес.

Периодичността на "Свещта на сапъора" е веднъж на всеки четири години и, както някои вече са се досетили, може да се прочете на високосния 29 февруари. Вестникът задължително публикува кръстословица, отговорите на която, разбира се, се сверяват в следващия брой. Всеки желаещ може да се абонира за изданието за цял век, като цената е само 100 евро. Тези, които не са почитатели на подобна цикличност на пресата, вероятно биха харесали "Най-последните новини". Изданието на авиокомпанията "Пан Ам" излиза на всеки час и привилегията да бъдат неговите читатели имат пасажерите, летящи от Вашингтон до Ню Йорк.

На японския всекидневник The Yomiuri Shimbun, публикуващ материали на английски, смело може да се присъди титлата "Най-тиражен вестник" - от 1874 г. до днес се печата в близо 10 милиона екземпляра.

Дори на Антарктида имат пълното основание да се похвалят с издание, за чието съдържание се грижат обитателите на полярната станция "Мак-Мердо". Тоест няма континент на Земята, където да не излиза поне един вестник.

Честит празник, колеги!

Поздравяваме ви с 30-годишнината на в. "Монт прес" - Монтана!

Поздравяваме ви с отговорната социална мисия на четвърта власт!

Дерзайте! В това жестоко време, когато днешните богаташи взривиха сградата на ИПК "Родина" в София - "вече не била нужна, защото не се издават вестници". Продължавайте благородната си общественополезна дейност - нека да излиза в. "Монт прес" и да се среща със своите читатели всяка седмица, въпреки големите трудности.

Вестници винаги ще има!

Бъдете живи и здрави! И успявайте!

Параскева МАРКОВА
и екипът на в. "Слово плюс"

Монтана
29.04.2020 г.

Възпоминание

Навършиха се 25 години без

Илия Велков Петков

от гр. Монтана

Изминаха 25 тъжни години от смъртта на нашия непрежалим съпруг, баща, дядо и прадядо.

Добрите хора никога не умират,
не се превръщат в пепел или дим.
Те винаги оставят светла дъря
и честен път, по който да вървим.

Вечно ще те помним и тъжим за теб!
Почивай в мир!

От семейството

Слово

e-mail: slovoplus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова

Главен редактор
тел. 0876 307 732

Цветана Костова

първи зам. главен редактор
тел. 0879 577 469

Ненчо Славчев

зам. главен редактор
тел. 0885 708 703

Георги Петров

зам. главен редактор
тел. 0899 767 886

Печатница
"БГ Принт" - Враца

Екуп Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“ 13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 092 660 721

Екуп Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пею Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404

Екуп Вудин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Повест за кръстното дърво

Радослав ИГНАТОВ

Страници, подготвени за второ преработено и допълнително издание на споменната книга "Веднъж, когато този свят бе стар", обнародвана през 2013 г. в издателство "Св. Св. Кирил и Методий", Велико Търново

За Христо Фотев

... февруари ще е било, продължавам да съм студент в Търново, да пътувам до София, приятелите от вестници и списания ми връчваха командировъчни заповеди, вземам самолет до Бургас, Христо не спира да е събитие в живота ми.

... и сега го виждам - въпреки пулсиращата светлина, потръпващ паметник, стои, отдалечен сред млечната грезавина на утрото...

... въдъхновен, светъл, духовен, позитивен, дълбок, не само в поезията си - всеки разговор с него изобилстваше от главоземайващи набори думи. Говореше. Слушах. И пиехме. Не се напихме нито веднъж и по-нататък в годините. Геният, безгрижният бохем, артистичният феномен - чист, вечен, модерен; имаше и за проган проблеми, които го притискаха до стената и които го принуждаваха да се чувства като човек, който никога нямаше да получи нищо от хората и живота в замяна на свещеното дело, с което се занимава, но никога, били ли сме заедно на маса, не е бил мрачен и не се е оплаквал. Усмивката му бе ослепителна и заразна. Беше усмивката на непрестанно мислещ човек, осенен по рождение от невероятни идеи, човек, който знае всичко за този живот, който прощава на света не само несъвършенствата му, а и факта, че съществува край него. Имаше го този момент. До времето, когато здравето го напусна и затъна в мизерия. До последната въздишка в своя живот. От това му време не го зная, случило се беше така, че години наред от работа, грижи, ядове и липса на здраве, няхах физическата възможност да се срещам с хората, на които с обич и болка държах и пред които съм се прекланял винаги, след като веднъж завинаги бяха спечелили доверието и сърцето ми.

... Силата на въображението и свежестта на човешкия ум винаги са ме карали да се възхищавам. В излъчването си Христо бе озарен до почти светлинното усещане за святост и съзнаваше прекрасно това. Неговото беше един пленителен панреализъм, изпълнен с малко познати на тогавашния читател сетивни и интелектуални трепети, осъществен в мнозоспектрален, цветист стил и космичен синтаксис. В словесните му изпълнения се чувстваше страхопочитание пред фактурата и емпиричната целесъобразност на словото с внимателните ѝ пропуквания в целостта на израза, в тембровата динамическа нюансираност, която така много допринасяха за възвисяване на словесния строеж до съдържаност, но и дълбочината на преживяването на трагическата безизходност в сложността на уж простото битие. Погледът му, дълбок и умен, носеше освобождение от безброй разнопосочни енергийни полета, а всички край него усещаха въздействието на всяка една от изящно изляптите му фрази дори в съвсем обикновен и нормален по съдържание разговор - посветеният, със съзнанието, че духът винаги се налага над бедната материя, непосветеният, с физическото усещане за някакво непонятно, но истинско и силно въннение. Думите му бяха разпилены, тръпнещи, плуващи, колебливи. От приятелството ми с Христо в мен започна да се оформя, първоначално като усещане, за да се превърне впоследствие в непроменливо убеждение, че да правиш голяма поезия, първото условие е да владееш родния си език до съвършенство и едновременно с това, да превъплъщаваш същия този език в друга словесна система - с цялата му наративна структура, синтаксис, речников състав, с всичките му идиоми и цялата неподозираност и мелодика: нов, литературен, авторски, персонален език.

Значително по-късно, около петдесетгодишен, започнах да препрочитам оная поезия, която в съвсем младите ми години не ми беше давала мира през нощите и до премала бе спирала дишането ми. Умишлено си подбирах текстове, в които на пръв поглед сякаш няма конкретика, има пейзажи на душата, има самодинамиращи се фигури, прелитащи из пространствата, в сугестия на които се долавяха послания, наситени с дълбочина, тъмнина и всепроникваща светлина. Текстове, в които се получава нещо обратно на онова, което читателят е свикнал - са следва с ум и очи: композициите погледът погледа, който в напрежението си да открива силуети, очертания, движения, взаимоотношения, да види тотално регистриране на света, в който живеем, но да го види като състояние, погълнали личностното пътешествие на автора, състояния, довели го до непроизволно общуване, като съкровено споделяне с влезлия в света му читател.

Сред дълго подбираната поезия Христо ми звучеше още по-убедително, отколкото в съвсем младите ми години беше била. Той сякаш бе окупирал завинаги най-благозвучните думи от българския език, беше надзърнал в най-сияйните кътчета на българската душевност и със стопроцентова сигурност напълно интуитивно беше достигнал до онова хармонично спокойствие в собствена-та си свобода, което освобождава духа от всяка условност на битието и кара ума да играе в пространството с цялата неограниченост на собствената си материя. Непрекъснато предизвикван от всичко, до което се бяха

докосвали сетивата му.

Какво ми остава-ше, след като, препрочитайки отдавна станалите част от самия мен негови думи, непрестанно се уморявах от възхита до спиране на дъха?...

... мой просто празнуваше думите като изкуство и се наслаждаваше на собственото си опиянение от това да се затвори в него като в херметично фикционално пространство. Съвсем не беше спонтанен, в смисъл, не пишеше каквото му дойде в момента. Нямаше нищо такова. И ето, когато го чета в още по-старите си години, установявам, че имам работа с едно перфидно предварително структуриране, което обаче е с много ясни граници - дарбата му се е занимавала с автоматизми, чийто алгоритъм е бил изключително точно регламентиран предварително, в отдавна отминали времена. Всъщност акцентът при този вид работа винаги пада не само върху самия момент на смисловото оформяне и подгреббата му, а върху "дългогодишно изледане в една точка", където са съсредоточени играещи в метежен хаос непрестанно сглобяващи се една в друга структури, където житейски опит, интуиция, талант и воля, покорени, притихват до неподвижност, за да им се даде с думите смислова цялост...

...Движението на ленивата водна повърхност в изгивия блясък на заигралата се сред облаците луна; абсолютният полет на птицата, плахото тяло на заека, озъртащ се непрестанно в летежа на бягството от ловеца, мирисът на влажната пролетна пръст, разцъфтяващите цветя, загадъчната светлина на бревата сред тъмните борове през нощта, тежките чепки на полюшващия се грозд от асмата в средата на селския двор, полъхващия зефир от Балкана, набъбващият в треперещата ми шепа мъх от зърната на втвърдяващите се гърди на първото ти момиче -

... ей така поезията се движи с времето и във времето, изменяйки своя образ: със своята заглъжнялост към битието да се преосмисли, актуализира и самоцентрира...

...самият аз никога не съм разбирал защо човечеството влага такава категоричност при употребата на небесната дума "душа". Но личното ударение при бораването ми с нея е с не по-малка сила от акцентната натовареност при произнасянето ѝ от човечеството. При това винаги съм бил убеден, че извън природния пейзаж, душата със сигурност е безплодна...

...Добро и Зло се разминават не само пред очите ти, а и в настърхналата ядка на същността ти, в самия теб - единственото, дето виждаш, е лицето си сред огледалото, съсъдът, в който Бог те крие от света отдавна, дотолкова отдавна, че хилядократно си умирал, преди да се родиш. И тъй, не Времето, Животът отминава...

... "Вторични видове". И досега не я смятам за лесноразбираема книга. В нея има стремеж към яснота, но тя е просмукана от вихрушката на сложни и силни страдания. Много хора ме питат защо съм я нарекъл така, като един през друг се надскачат да изразят кое от кое по-гаскалски предположения за смисъла, който съм вложил в заглавието. Моза с леснина да постигна десетки отговори на този въпрос. Тъй като винаги досега с много усилия на волята съм се въздържал да го сторя, най-сетне, за да не ме питат повече, ще удовлетвори любовитството на неактивните многознайковци: Първичен е Господ. Ние сме вторичните видове. Всичко онова, което съм написал, пиша и ще напиша ако Бог пожелае това, е цитат от езика на обществото, сред което искам, не искам, живея. Никога не ми се е искало да оставя шанс на литературната критика да умuva върху стила ми, в текстовете си съм се опитвал винаги да си служа с хиперболатата като с литературен микроскоп, който да преувеличава пропорциите, състоянията и реакциите на човека във всеобщото му движение изсред нещата, но не и самите неща: за мен те трябва да оставят непокътнати, реални, акуратни до последен детайл. В движението на тази си мисъл аз неусетно стигнах до самоопределението на начина, по който върша своята работа: "експериментален реализъм". Колкото до крайния резултат винаги, когато постигна що-годе смислен текст, аз изживявам чувството за свършена работа, за изпълнен пред самия мене си дълг. За мен писането е единственото средство за по-дълбинно проникване в пространството, което осветява моя начин на съществуване и живеене. То е и единственият медиативен метод, който ми дава възможност да срещна мислите, които никога не бих допуснал, че мога да срещна в съзнанието си по друг начин.

По природа съм мълчаливец и това е сравнително реалната ми възможност за връзка със заобикалящия ме свят. Когато пиша, аз се чувствам в центъра на нещо, което се движи извън Пространството и извън Времето, нещо, което има посока в безкрайния Космос, нещо, което живее. Когато пиша, на мен ми се струва, че единствен успявам да видя отделното в множественото и множественото в отделното -

Продължава в следващия брой

Христо ФОТЕВ

75 години от победата над фашизма

Ще оживеем - стават чудеса!

Руски поети в превод на БОРИС БОРИСОВ

Александър ТВАРДОВСКИ

Аз знам, че нямам никаква вина,
че други паднаха в оназ война
и не преминаха на този бряг,
че напразно нощем се тревожа -
не ги опазих, а дали не можех -
не можех, и все пак, все пак, все пак...

Борис ОРЛОВ

Престъпих офицерската си клетва...
Назад-встрани - като затворен в клетка
не мръднах. Върху мен тежи вина
за нашата разграбена страна.
Престъпих офицерската си клетва...
На чуждо знаме, вчера трижж проклето,
без ропот служба, глух и онемял.
На чуждо знаме служи генерал
и редник. Върху нас тежи вина -
загубихме студената война.
Престъпих офицерската си клетва...
Попаднал в плен, не стрелях с пистолета.
Ни генерал, ни редник, аз и ти -
един с живота си не заплати.
А в плен се мъчи нашата страна.
Не победих в студената война.
Престъпих офицерската си клетва...

Владимир КОСТРОВ

Московски двор*

Празна
издрънча в нощта

паничката...
Рошав, черен, сред купчини смет,
върху пейката лежи самичък
и умира там бездомник клет.
А от пейката вони ужасно -
пикоч, застояла кръв и кал.
Да очакваш помощ, е напразно:
московчани вече нямат жал.
От екрана разноцветен властват
ловки и безстрастни хитреци,
скришом вълчи нокти им израстват,
злоба из гърдите им пълзи.
Клетникът като пъян изхърква,
вкочанен в последното легло.
Мигар толкова съм се объркал,
да не разпознавам що е зло,
че богатите са хора само,
прави силният, каквото ще.
Господа! Защо градихме храмове
и проплаква в пръстите ни свещ?
Празна, издрънча в нощта паничката.
Пада сняг - капак върху ковчег.
Върху пейката лежи самичък
и умира руският човек.

* Двор, дворик /рус./ - вътрешен двор между сградите.

Глеб ГОРБОВСКИ

Тризна*

Той дълго от върха се свлича -
убихме снежния овен**.
А вместо бялата звездица,
на челото му - кръст червен.
Рогата му под ножа тракат -
трофей дома ни ще краси.
А планината го оплака -
подобно майка - първи син.
Рева с гнева на водопада
и с облак черен се обви.
А после - тъмна и грамадна -
очи безмълвни в нас заби.
Разрѣфано до кости тяло.
Край него - хора с глад нелеп...
И планината - посивяла -
навеки хората прокле.

* езически погребален обряд у древните славяни с песни, танци и пиршества в чест на покойния.
** защитен вид овен с дебели вити рога, подобен на муфлон.

